

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 Mal 218454 25 Gž
Novi Travnik, 16.12.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Alma Islamović, kao predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Denis Trifković, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja R. S., iz N. T., ..., zastupanog po punomoćniku Mesudu Duvnjak, advokatu iz Bugojna, ulica Sultan Ahmedova-MLIN, protiv tuženog Z. M., iz N. T., ..., zastupanog po punomoćniku Nedimu Grabus, advokatu iz Travnika, ulica Bosanska 85, radi naknade štete, vrijednost spora 1.100,00 KM, odlučujući po žalbi tuženog, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Mal 218454 Mal od 23.12.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.12.2025. godine, donio je slijedeću:

RJEŠENJE

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i rješenje o troškovima postupka sadržano u presudi Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Mal 218454 Mal od 23.12.2024. godine potvrđuje.

Odbija se tuženi sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovanim.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom obavezan je tuženi da tužitelju nadoknadi nematerijalnu štetu u ukupnom iznosu od 470,00 KM i to na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 140,00 KM i na ime pretrpljenog straha iznos od 330,00 KM, sa zateznom zakonskom kamatom počev od 03.10.2023. godine kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.240,00 KM, sve u roku od 15 od dana prijem pismenog otpravka presude.

Stavom drugim odbijen je tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova preko dosuđenog iznosa.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi kojom pobija odluku o troškovima postupka, u dosuđujućem dijelu, starajući da je sud, pravilnom primjenom dl. 386. stav 2. ZPP-a, trebao donijeti odluku o stvarnim troškovima stranaka prema uspjehu u parnici. U žalbi ističe da je tužbeni zahtjev postavljen na iznos od 1.100,00 KM, a sud je udovoljio djelimično tužbenom zahtjevu u iznosu od 470,00 KM, te obavezao tuženog da nadoknadi troškove postupka tužitelju u iznosu od 1.240,00 KM, što znači da je prvostepeni sud pogrešno dosudio troškove u procentu od 100 posto, smatrajući da je u tom procentu tužitelj uspio u parnici. Smatra da je sud trebao odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove postupka ili je, ili u krajnjem slučaju, trebao dosuditi troškove tužitelju u procentu od 40%, jer je u tom procentu uspio u parnici u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev od 1.100,00 KM, ali je istovremeno i Predlaže da drugostepeni sud na osnovu člana 235. ZPP žalbu uvaži i Rješenje o troškovima u Presudi Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Mal 218454

23. Mal. Od 23.12.2024. godine preinači na način da odredi da svaka stranka snosi svoje troškove postupka ili da obaveže tuženog da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 740,00 KM, i istovremeno da obaveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 720,00 KM, (odnosno da navedene iznose prebije) ili da o troškovima odluči prema uspjehu stranaka u parnici i to tužitelja u procentu 40 % stvarnih troškova, a tuženog u procentu 60 % stvarnih troškova (po postavljenom).

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povredu odredaba parničnog postupka, shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH", br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15- u daljem dijelu teksta: ZPP), drugostepeni sud je zaključio sljedeće:

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Iz stanja spisa proizilazi da je prvostepenom presudom usvojen zahtjev tužitelja za naknadu nematerijalne štete u iznosu od 470,00 KM na koji iznos je tužitelj opredijelio tužbeni zahtjev na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 19.11.2024. godine, potražujući do tada (opredjeljenja) iznos od 1.100,00 KM.

Iz obrazloženja pobijane odluke proizilazi da je sud primjenom čl. 386. stav 1. ZPP dosudio tužitelju troškove prema opredjeljenom troškovniku koji se odnose na nagrade za sastav tužbe, zastupanje na pripremnom ročištu i ročištu za glavnu raspravu u iznosima od po 240,00 KM, nagradu za zastupanje na nastavku glavne rasprave u iznosu od 120,00 KM, troškove vještačenja u iznosu od 300,00 KM i troškove takse na tužbu i presudu u iznosu od 100,00 KM, odnosno ukupno 1.240,00 KM uz obrazloženje da je tužitelj osporavao i osnov i visinu od početka. Primjenom čl. 387. ZPP sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova prevoza u iznosu od 270,00 KM na relaciji Bugojno-Travnik-Bugojno, cijeneći da ti troškovi nisu bili nužni i opravdani, temeljeći svoju odluku na Odluci Ustavnog Suda BiH, po aplikaciji br. 2757/06 od 14.10.2008. godine. Žalba se odluka pobija u dosuđujućem dijelu.

Prednji navodi žalitelja su neosnovani. Obzirom da je tuženi sporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva za naknadu nematerijalne štete čiji cilj nije restitucija i izjednačavanje štete i naknada već satisfakcija, zadovoljenje i ublažavanje bolova i patnje, i zavisi od okolnosti slučaja, čija visina nije bila poznata ni stranci, ni sudu u vrijeme podnošenja tužbe, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je tužitelju, čiji je konačno opredjeljeni zahtjev usvojen u cijelosti, a ne djelomično, kako to tvrdi žalitelj, dosudio troškove postupka u cijelosti bez izvršenog prebijanja ili eventualnog donošenja odluke da svaka stranka snosi svoje troškove postupka temeljem čl. 386. stav 2. ZPP. Tuženom ne pripadaju troškovi postupka iz razloga što je sudska praksa već izgradila stanovišta da kod djelimičnog uspjeha u sporu prilikom određivanja razmjernog dijela parničnih troškova sud treba voditi računa ne samo o visini odbijenog, odnosno prihvaćenog tužbenog zahtjeva, već i o osnovi tužbenog zahtjeva, te prilikom određivanja troškova djelimični uspjeh i srazmjerni dio troškova ocjenjivati ne samo kvantitativno, već i kvalitativno, uzimajući u obzir i osnovu tužbenog zahtjeva. Upravo cijeneći osnovu tužbenog zahtjeva i nespornu činjenicu među strankama da se radi o zahtjevu za naknadu nematerijalne štete čija visina ni

sudu ni strankama u vrijeme podnošenja tužbe nije mogla biti poznata bez provođenja vještačenja po vještaku medicinske struke, te cijeneći činjenicu da je tuženi tužbeni zahtjev osporavao što potvrđuje stanje prvostepenog spisa, to priroda ove štete i njena namjena, dakle osnov tužbenog zahtjeva, ne opravdavaju primjenu pravila o procesnom prebijanju troškova postupka u slučaju djelomičnog uspjeha stranaka u ovom sporu.

Odluka o troškovima žalbenog postupka tuženog donijeta je primjenom odredbi iz člana 387. stav 1., 386. stav 1. i člana 397. stav 1. ZPP temeljem kojih tužitelju ne pripadaju troškovi sastava žalbe u iznosu od 300,00 KM, jer je odbijena kao neosnovana.

Kako ne stoje žalbeni razlozi koje ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih članom 231. ZPP, a niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, u skladu sa članom 235. tačka 2. ZPP, to je valjalo žalbu tuženog odbiti kao neosnovanu.

Predsjednica vijeća

Alma Islamović